

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰੋ, ਪਰਚਿੰਤਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਨਾ ਵਿਗਾੜੋ, ਟਾਈਮ ਵੇਸੂ ਨਾ ਕਰੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ - ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੱਥ - ਪੈਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼, ਸਵੱਛ ਅਤੇ ਸ਼ੋਭਨਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਮਾਲ ਹੈ ਨਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਦੂਗਰ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਕੋਈ ਚੁਰਪੁਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਾਜਨ, ਸਜਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਜਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਮਿਸਲ ਸਿੰਗਾਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਸਮਝਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਭ ਬੈਠੇ ਹੋ ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਇਵੇਂ ਸਿੰਗਾਰੇ ਹੋਏ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਦੇ ਸਿੰਗਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ? ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੌਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਇੱਕ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਚਾਬੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬੱਸ ਇੱਕ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ - ਸੁਣਕੇ ਟਾਈਮ ਵੇਸੂ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੋ। ਦੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਸਮਝ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸੁਣੇਗਾ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਵੰਡਰ ਖਾਏਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਚਿੰਤਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਵੇਸੂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੱਕ ਹੀ ਅੱਖਰ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਹੱਥ - ਪੈਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਮੰਤਰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਫੇਰ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ੋਭਨਿਕ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਮਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਅਲਫ਼ ਬੇ। ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਸਾਰਾ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੁਫ਼ਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਤਨਾ ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ! ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੀ ਅੱਖਰ ਨਾਲ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਕੇ ਫਰੈਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੋਰ ਹੋਰ ਵੱਲ ਹੋਏਗਾ ਤੇ ਸਿੰਗਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਗਾਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਅਜਿਹਾ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣਾਉਣਾ। ਕਮਾਲ ਸਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉੱਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਫੇਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ? ਬੇਲੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ। ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ

ਮੰਨਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰੋ। ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਹੈ। ਕੈਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੋ ਜਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਕਥਾ ਹੈ ਕੀ। ਬਾਪ ਅੱਖਰ ਹੀ ਇੱਕ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਉੱਚ ਸਿੰਗਾਰ ਵਾਲੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੂਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਤਨਾ ਵੱਡਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਵੱਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਹੀਰੋ ਦਾ ਹਾਰ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਨੂਭਵ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀਰੋ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਲਈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਜਿਹੀ ਇੱਥੇ ਪਹਿਰਵਾਇਸ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਆਪਣਾ ਕਰੋ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਪਾਪ ਮਿੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਯਾਦ ਬਗ਼ੈਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਦੈਵੀ ਸੁਭਾਅ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਭ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿਗਾੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਇਵੇਂ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਾ ਗੈਰਖ ਧੰਧਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਨ, ਰਿਫ਼ੈਸ਼ ਹੋਣ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਨਮੁੱਖ ਸੁਣਨ, ਫੇਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਝੋਲੀ ਛੰਡ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੁਣਿਆ ਉਸਤੇ ਮਨਨ - ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਏਕਾਂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਖਟਮਲ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੋ ਦਾ ਖੂਨ ਕਰਦੇ, ਪੀਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਮੇਸ਼ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਨ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਭਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਕੰਮ - ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇੰਨੀਆਂ ਢੇਰ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਸ਼ਿਕ ਹਨ ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮਾਸੂਕ ਦੀਆਂ। ਉਹ ਸਭ ਜਿਸਮਾਨੀ ਕਥਾਵਾਂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਇਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਬਣਾਗੇ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮੇਕਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹੇ ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੰਗਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋਗੇ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਗਹਿਰੇ - ਗਹਿਰੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਯੁਕਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਵੀ ਸਭ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਸੂਕ ਹੈ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ, ਖਾਓ - ਪਿਓ, ਘੁੰਮੋ ਫਿਰੋ, ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਿਕ ਹਨ। ਬੱਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਈ - ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ 24 ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੇ ਢਾਈ ਘੰਟੇ ਤੱਕ। ਜਾਸਤੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲਿੱਖੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਮੰਨਦਾ ਨਹੀਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਿਤੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਗੱਲ ਹੈ? ਕੋਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਸ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ

ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ? ਚੱਲੇਗੇ ਤੇ ਸਿੰਗਾਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਉਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਧੁਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਸਿੰਗਾਰਧਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਢਿੱਡ ਦੇ ਲਈ ਰੋਟੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਮਿਲੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢਿੱਡ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋ ਪਰ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹੋ। ਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ, ਨਾ ਬਹੁਤ ਨੀਚਾ। ਖਾਓ ਭਾਵੇਂ ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿਰ ਨਾ ਜਾਓ (ਆਦਤ ਨਾ ਪੈ ਜਾਏ)। ਇਹ ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਓ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਯਾਦ ਹੈ? ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਕਮਾਈ ਹੈ! ਇਸ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਿੰਗਾਰਨ। ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਖ਼ਿਆਲ ਕਰੋ। ਭੁੱਲੋ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਭੁੱਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੇਸੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਐਨੀ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਬੱਚੇ ਅਡੋਪਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਆਉਣਾ ਬੜਾ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਐਕੁਰੇਟ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਐਕੁਰੇਟ ਟਾਈਮ ਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਜੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ ਉਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਪਾਰੂ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਨ ਦਾ। ਟਾਈਮ ਕਿਤੇ ਵੇਸੂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਵਾਹਿਯਾਤ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਟਾਈਮ ਨਾ ਗਵਾਓ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਵਿਘਨ ਵੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਇਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੂਜੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇਸੇ ਧੁਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹਾ ਸਿੰਗਾਰਧਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ?

2. ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ :-

(ਅ) ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਠੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ?

(ਬ) ਉਲਟੀਆਂ ਸੁਲਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਜਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ?

(ਸ) ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਆਪਣਾ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਵਕਤ ਕਿਤੇ ਵੇਸੂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ?

(ਦ) ਦੈਵੀ ਸੁਭਾਅ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਭਵ।
 ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਨ :- 1. ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ 2. ਅਪਮਾਨ। ਮੈਨੂੰ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਇਹ ਪਦਵੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ... ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਪਮਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਨਾਮ ਵਿਚ, ਮਾਨ ਵਿਚ, ਸ਼ਾਨ ਵਿਚ, ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਿਚ, ਸੇਵਾ ਵਿਚ... ਅਭਿਮਾਨ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਇਹ ਹੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਨਿਵਾਰਣ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ।
